

CATALONIA BACKGROUND INFORMATION [SÈRIE E / 2013 / 13.1 / CA]

Data: 17/01/2014

Autor: Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya

LLIBRE BLANC D'ESCÒCIA SOBRE LA INDEPENDÈNCIA: RESUM

El dimarts 26 de novembre el Govern d'Escòcia va publicar el seu Llibre Blanc sobre la Independència, amb el títol *Scotland's Future: Your Guide to an Independent Scotland* (El futur d'Escòcia: La teva guia cap a una Escòcia Independent)¹. Aquesta nota resumeix les seccions d'aquest document que són més rellevants per a Catalunya.

Resum de les seccions més rellevants

1. Pertinença a la UE

Escòcia proposa un període de transició de 18 mesos entre la data del referèndum i la declaració d'independència, per tal de negociar la pertinença d'Escòcia a la UE. L'argument legal a partir del qual Escòcia pretén basar la seva estratègia per obtenir la pertinença a la UE és el següent:

- L'article 49 del Tractat de la Unió Europea (TUE), que normalment tracta sobre l'ampliació de la UE, no és apropiat per a Escòcia perquè ja és membre de la UE des de 1973 com a part del Regne Unit.
- Les provisions generals de l'article 48 del TUE, que permet una esmena del Tractat a partir d'un acord comú dels Estats Membres, és una via més apropiada per a què Escòcia esdevingui un Estat Membre de la UE.
- Això es basa en el principi de *l'efecte de continuïtat*, particularment en relació amb les actuals regles i clàusules de no participació del Regne Unit, concretament en: el Txec Britànic (donat que s'espera que Escòcia sigui un contribuent net al pressupost de la EU, Escòcia espera retenir-lo); l'Eurozona (Escòcia no vol adoptar l'Euro sinó mantenir la lliura esterlina); Justícia i Afers Interiors (Escòcia desitja mantenir l'actual flexibilitat per no participar de les mesures en Justícia i Afers Interiors); i la Zona Schengen (Escòcia no desitja ser part de la Zona Schengen però vol mantenir l'actual Zona Comuna de Viatge [CTA] amb el Regne Unit).

¹ <http://www.scotland.gov.uk/Resource/0043/00439021.pdf>

Un altre document de 111 pàgines que porta per títol *Scotland in the European Union* (Escòcia a la Unió Europea)², distribuït conjuntament amb el Llibre Blanc, desenvolupa aquests arguments amb més detall.

2. Política estrangera

Escòcia proposa una xarxa d'entre 70 i 90 ambaixades/consolats/missions amb un cost estimat d'entre 90 i 120 milions de lliures esterlines, tot i que desitja emplaçar algunes de les seves missions a l'exterior dins les ambaixades d'altres estats. Això permetria assolir alguns dels següents objectius:

- Escòcia diferenciaria la seva política estrangera de la del Regne Unit principalment a través d'un compromís més fort amb la UE i altres organitzacions multilaterals, en comparació amb la visió més euroescèptica i la política estrangera més focalitzada en el bilateralisme que porta a terme Westminster.
- Un segon punt de contrast seria l'adopció d'una política estrangera més cooperativa i basada en el respecte a les regles que es portaria a terme preferentment en comparació als intents de Westminster de projectar el seu poder globalment.
- Escòcia participarà activament de la Política Comuna de Seguretat i Defensa de la UE, la Política Exterior i de Seguretat Comuna de la UE i amb el Servei Europeu d'Acció Exterior, així com també formarà part de les Nacions Unides i l'OTAN ja que assegurin una defensa i cooperació en seguretat efectives.
- Escòcia també formarà part del Consell d'Europa, la OSCE, la OCDE, l'OMC i la Commonwealth i buscarà una relació estreta amb el Consell de Ministres Nòrdic.
- Pel que fa la cooperació al desenvolupament, Escòcia hi contribuirà amb l'objectiu del 0,7% del seu PIB tot i que espera arribar fins a l'1% del seu PIB.
- Assegurar la igualtat de gènere i incrementar la condonació del deute seran els pilars d'una política de cooperació al desenvolupament independent i imparcial.

² <http://www.scotland.gov.uk/Publications/2013/11/5894>

3. Defensa

Les necessitats d'Escòcia en matèria de defensa seran cobertes amb un pressupost de 2.500 milions de lliures esterlines, i també gràcies al lliurament d'una part dels actius en defensa que disposa en l'actualitat el Regne Unit. Les prioritats es resumeixen de la forma que es detalla tot seguit:

- Les polítiques de defensa de Westminster han deixat un buit en relació amb la protecció marítima i les tasques de reconeixement en aquest àmbit mentre que s'ha anat desenvolupant i renovant un arsenal nuclear innecessari.
- Serà prioritari deslliurar-se d'aquest arsenal nuclear.
- S'establirà un exèrcit regular i reservista i l'àmbit de la defensa que s'hereti del Regne Unit serà reconfigurat.
- El rol de les forces de defensa d'Escòcia que es proposen inclourà: protecció de les fronteres terrestres, marítimes i aèries; protecció de l'interès nacional d'Escòcia i del seu benestar econòmic; sosteniment de les normes internacionals (pau i seguretat internacional, drets humans, governança democràtica, etc..).
- Escòcia afavorirà adquisicions comunes amb el Regne Unit i observarà la Directiva Europea sobre Adquisicions en Defensa.

Escòcia posarà èmfasis especial en la defensa col·lectiva a través de l'OTAN, una de les diferents organitzacions de caire militar de les que formarà part:

- Escòcia serà membre de la UE, l'OTAN i l'OSCE.
- La contribució d'Escòcia a l'OTAN es basa en la importància que dona Escòcia a la seguretat marítima. La no acceptació d' Escòcia com a membre suposarà un important buit en la seguretat de l'OTAN al nord-oest d'Europa.
- Escòcia també construirà relacions en seguretat i defensa amb diferents socis estratègics fora d'Europa i en un ampli conjunt de temes vinculats a la seguretat. Aquests països proveiran mercats potencials per a les indústries de defensa d'Escòcia.